

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 773: Tinh Tấn Cần Tu Lục Độ Không Trước Tướng, Không Hoại Tướng, Phổ Lợi Tất Cả Chúng Sanh

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 065)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Chỉ có thể ở ngay nơi sanh diệt môn, tinh tấn cần tu Lục độ không trước tướng, không hoại tướng, phổ lợi tất cả chúng sanh.】

Trước mắt chúng ta cứ thực hành như vậy. Thế nào gọi là sanh diệt môn, quý vị chẳng cần bận tâm. Sanh diệt môn được nói đến ở đây chính là cái ý niệm này, một niệm sanh, một niệm diệt. Hiện tại chúng ta quả thật đang ở trong sanh diệt môn, không có cách nào đoạn dứt vọng tưởng, phân biệt, chấp trước. Nhưng vẫn có con đường để đi, điều cốt yếu chính là bốn chữ “tinh tấn cần tu”. Đặc biệt là chữ “tinh”, tinh chính là tinh nhất, thuần nhất, chuyên nhất, mới gọi là tinh. Trái ngược với tinh chính là tạp loạn; tạp tu, loạn tu thì không còn là tinh nữa. Tấn là tiến bộ. Tiến bộ thì ai cũng đều đang cầu, đang rất nỗ lực cầu tiến bộ; thế nhưng sự tiến bộ của họ là sự tiến bộ tinh thuần, hay là sự tiến bộ tạp loạn, quả báo của hai điều đó hoàn toàn khác biệt. Sự tiến bộ tinh thuần, thừa cùng chư vị, quý vị có thể đắc Tam-muội, quý vị có thể minh tâm kiến tánh, cũng tức là quý vị có thể khai mở trí huệ Bát Nhã, lợi ích là ở chỗ này. Nếu như là tạp tiến, loạn tiến, quý vị cũng có sự tiến bộ; nhưng sự tiến bộ của quý vị tương lai sẽ nhận được quả báo gì? Có thể trở thành tiến sĩ Phật học của toàn thế giới. Tương lai quý vị có thể có thứ tác đồ sộ xếp cao bằng thân người, giảng đến hoa trời rơi rụng, nhưng phiền não của quý vị không thể đoạn, vọng tưởng của quý vị không thể đoạn, tương lai quý vị vẫn tiếp tục trôi lăn trong lục đạo luân hồi; những thành tựu chứng quả trong Phật môn hoàn toàn không có phần của quý vị. Sự lợi hại được mất này chúng ta cần phải làm cho rõ ràng, quan hệ quá đồ ỉn lao, cho nên việc tu học này không thể tạp, không thể loạn.

Người học Phật chúng ta, trong từng tâm niệm đều phải hướng đến việc làm lợi ích cho chúng sanh, không thể làm hại chúng sanh. Làm hại chúng sanh

là sao? [Ví như xúi người khác rằng:] “Bạn học thêm vài pháp môn nữa thì tốt!”, đó là làm hại chúng sanh, đó không phải là lợi ích chúng sanh. Đến khi nào thì mới khuyên họ nên học hỏi nhiều? Khi họ đã đắc định, đã khai mở trí huệ. Theo tiêu chuẩn của Phật pháp Đại thừa chúng ta là “phá một phẩm vô minh, chứng một phần pháp thân”, đến lúc này mới quảng học đa văn. Tại vì sao? Trong Tứ Hoằng Thệ Nguyện có “Phiền não vô tận thệ nguyện đoạn”, quý vị đã đoạn được rồi. Kiến tư phiền não đã đoạn, trần sa phiền não đã đoạn, vô minh đã phá được một phẩm, quý vị mới có tư cách quảng học đa văn. Vì vậy, Kinh Hoa Nghiêm là bộ kinh đầu tiên mà Phật giảng, là khuôn mẫu, là điển phạm cho sự tu hành Đại thừa của chúng ta. Quý vị xem, Thiện Tài Đồng Tử ở trong pháp hội của Bồ Tát Văn Thù, đã đắc được Căn bản trí. Thế nào gọi là Căn bản trí? “Phá một phẩm vô minh, chứng một phần pháp thân”, đây chính là Căn bản trí. Chưa đạt đến trình độ này thì không thể rời xa thầy, phải chịu sự chăm sóc của thầy. Trí huệ của quý vị chưa khai mở, thì tà - chánh, thật - giả, lợi - hại, được - mất, quý vị chưa có năng lực để biện biệt. Có người cho rằng: “Dù sao thì hiện tại tôi cũng khá lắm rồi, yêu ma quỷ quái gì tôi nhìn qua là rõ ngay, có thể phân biệt được”; nếu quý vị đem năm mươi loại ám ma trong Kinh Lăng Nghiêm ra xem thử, quý vị sẽ liền ngay người ra. Phàm phu chúng ta nhìn vào thì thấy hoàn toàn là cảnh giới Phật, chín mươi chín phần trăm giống hết cảnh giới Phật, chỉ có một chút xíu bên trong là không giống, chúng ta liền hoàn toàn bó tay. Ma ở cấp bậc càng cao thì càng đáng sợ, họ cũng có thân sắc vàng, cũng phóng ra ánh sáng sắc vàng, làm sao quý vị có thể biện biệt được đó là ma, đó không phải là Phật? Chỉ cần một mảy may không giống thì chính là không đồng. Điều mà chúng ta biết là, ánh sáng sắc vàng của ma và ánh sáng của Phật to lớn như nhau, nhưng ánh sáng sắc vàng của ma thì ánh sáng đó chói mắt, chói mắt giống như ánh mặt trời, ánh sáng rất mãnh liệt; còn ánh sáng của Phật thì nhu hòa, không chói mắt. Ngoài điều này ra, quý vị căn bản không có khả năng nhận biết. Nhất định phải phá một phẩm vô minh, thấy một phần pháp thân, quý vị mới có năng lực biện biệt năm mươi loại ám ma trong Kinh Lăng Nghiêm, vừa tiếp xúc liền thấu suốt, như vậy mới có thể ra ngoài tham học.

Cho nên ngài [Thiện Tài] vừa ra ngoài tham phỏng Tỳ-kheo Đức Vân, ngài liền là Sơ Trụ của Viên giáo. Mỗi khi tham phỏng một vị thiện tri thức, quả vị Bồ Tát của ngài lại thăng lên một bậc, qua năm mươi ba lần tham học ngài liền viên mãn thành Phật. Ngài tham phỏng vị thiện tri thức nào, vị thiện tri thức đó đại biểu cho đẳng cấp quả vị Bồ Tát nào, Thiện Tài liền đạt đến quả vị đó, liền

đạt đến đẳng cấp đó, thế nên mới là một đời viên mãn thành Phật. Kinh Hoa Nghiêm giảng điều này rất tường tận. Hiện tại chúng ta dụng công, chính là ở chỗ không trước tướng, không hoại tướng. Không trước tướng, là vô trụ; không hoại tướng, là sanh tâm. Bất luận tu học pháp môn nào, quý vị niệm Phật cũng được, tham thiền cũng được, trì giới cũng được, học giáo cũng được, tuyệt đối không được quên mất nguyên tắc này, đó chính là “ưng vô sở trụ nhi sanh kỳ tâm” (nên sanh tâm không trụ vào đâu cả), nguyên tắc này là thông suốt tất cả các pháp môn. Bất luận là Đại thừa hay Tiểu thừa, bất luận là Hiền giáo hay Mật giáo, thấy đều thông đạt, không có một pháp môn nào có thể vi phạm nguyên tắc này, đây là điều chúng ta nhất định phải nhận thức thật rõ ràng, thật minh bạch, nhất định phải tuân thủ; có thể ở ngay nơi này sanh khởi tín tâm không thoái chuyển, nhận định rằng không y chiếu theo phương pháp này làm là không được, quý vị có thể có tín tâm kiên định như thế, có nhận thức chân thật và sâu sắc như thế, đời này của quý vị nhất định có thành tựu. Việc tu Lục độ nhằm làm lợi ích rộng khắp cho tất cả chúng sanh, lục độ chính là lấy “sanh tâm vô trụ, vô trụ sanh tâm” làm nền tảng, như vậy mới có thể thành tựu.